

בעזרת השי"ת

גליון ש"ק פר' תזריע - החודש

יו"ל ע"י מכון והוצאת ספרי

"נקודות הכסף"

שע"י מוסדות

דברי שלום

ע"ש רבינו הרש"ש זיע"א

בראשות הגה"צ יחזקאל בינג שליט"א

רחוב מהרש"ל 11 בני ברק.

טלפון: 03-6196739

דוא"ל: 5798972@gmail.com

אתר: dshalom.org

שבתא טבא וכוט"ס

**וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים
רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה:**

הנה נודע אשר יש י"ב צירופי הוי"ה, והם י"ב אופנים כיצד יש לכתוב את שם הוי"ה, וכל צירוף מהם מאיר בחודש אחד, ובחודש ניסן מאיר צירוף שם הוי"ה כשהוא ביושר היוצא מר"ת ישמחו השמים ותגל הארץ, המורה שחודש זה הוא חודש שבו מאיר מדת הרחמים והחסד, ומשפיע לכל השנה שפע חסד ורחמים וזהו שאמר כאן החודש הזה לכם ראש חודשים, ראשון הוא לכם לחודשי השנה.

וענין החודש הזה שבו מאירים האורות הקדושים, הוא לכם דייקא, היינו שכל בר ישראל יכול לקבל התחדשות מהזמן הזה, כדאיתא בחז"ל בכל יום יהיו בעיניך כחדשים, שהאדם צריך להזהר מהדבר הכי נורא ואיום שיש, שקוראים לו "הרגל". הוא כבר רגיל כמו מכונה אוטומטית לקום כל יום, ללכת למקוה, להתפלל ג' תפילות ביום, ללמוד, לברך ברכה ראשונה ואחרונה, לקיים מצוות, הכל הוא עושה..... הוא לא מתרשל ח"ו, הוא עושה הכל והוא חושב שהכל בסדר... אבל הכל נעשה כמו סרט נע בבית חרושת... אוטומטי... רק חסר ללחוץ על כפתור וזה נוסע ככה שבעים שנה, בלי מוח... בלי לב..... הוא כבר רגיל לעשות הכל....

זה שלא עושה לפחות יודע שהוא לא בסדר והוא צריך לזוז... להשתפר.... אבל הוא מה אתה רוצה ממנו, הוא עושה הכל, והרבה, אבל... אבל... אין לו לב אין לו מוח אין לו אהבה וחשק, הכל קר ומנוכר כי הוא כבר התרגל.....

לזה למדונו חז"ל בכל יום.. צריך לזכור בכל יום... יהיו בעיניך כחדשים... האדם צריך להתחדש להתעורר להבין מה הוא עושה, ומה גודל התפקיד שהוא קיבל בעולם בזה שהוא יהודי, איזה זכות יש לו לאדם, הוא מתפלל לה', הוא לומד תורה, הוא מקיים מצוות, למי עושים את כל זה, דע לפני מי אתה עומד לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, כשהאדם נותן קצת מח ולב, הכל נראה אחרת הוא בוער הוא חם, הוא לא קר ומנוכר.

היצה"ר הביא לנו כלים נוראים, כלים הרסניים, שנכנסים לתוך הכיס, ואנשים נופלים שם רח"ל כמו זבובים, ונעשים אוטומים... אין לך עם מי לדבר... הוא אטום כמו הקיר, לא מדבר אליו כלום, לא שבת לא יו"ט לא מצוות לא תפילה ובוודאי שלא תורה, למה.... כי הוא מילא את המוח והלב שלו עם טומאה נוראה, עם זבל

מצחין, הוא לא יכול להתדבק עם אלוקות, עם רוחניות, הוא מזוהם רח"ל, מלא
טומאת גויים, לא יהיה לך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר, הוא נעשה נכר רח"ל,

הרבש"ע והתורה המצוות התפילות נהיה לו זר, אין לו רגש אין לו כלום, הוא קיר
אטום עם כמה שכבות של פלדה, מאיפוא זה מגיע שבן מלך יתעסק עם זבל, מה יש
לו לחפש דמינות של תענוגות של זבל מהררוב ומהגויים, כמו שהנביא ירמיה אומר
אֲתִי עֲזְבוּ מְקוֹר מַיִם חַיִּים לְחַצְב לָהֶם פְּאֵרוֹת נְשֻׁבְרִים אֲשֶׁר לֹא יִכְלוּ הַמַּיִם: זה
הבארות נשברים, הכל בא מזה שהשורש לא טוב הוא "מלומדה", כי כל מה שעשה
הכל היה עם רגילות הוא כבר רגיל לזה, זה החורבן.

אדם צריך תמיד לחדש בעצמו את מה שהוא עושה, שיהיה לו טעם שיהיה לו
מתיקות בתפילה בתורה ובמצוות, להבין כי הם חיינו, זה החיים שלנו, אין משהו
אחר, ולא מענין משהו אחר, כי זה הכל..... הרבש"ע זה הכל....., התורה והמצוות
והתפילות זה כל האדם, ... זה מה שנשאר מהאדם, בלי זה הכל הבל.. הכל חולף..
לא נשאר מהכל כלום, ממש ממש כלום.. שום דבר... סוף דבר הכל נשמע את
האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה.. כי זה... כל האדם.

ושהאדם מבין את זה אז הוא מתחיל להשקיע במה שהוא עושה, כי זה הכל,
ומתחנן לה' והערב נא ה' אלקינו את דברי תורתך בפנינו, שיהיה לנו את המתיקות
את הערבות את החיות במה שאנו עושים, מתפללים ולומדים, שהאדם יהיה מזוכך
כמו שצריך, לחוש את המתיקות להיות קשור לה', לא רק בחודש אלול, לא רק
בשבת ויו"ט אלא כל הזמן, סתם כך באיזו שעה פשוטה ביום רגיל, להרגיש למי אני
מתפלל ועם מי אני מדבר, ואת מי אני משבח, זה פחד... פחד... איום ונורא.

וזה הזמן... מגיע חודש ניסן הכל פתוח, הרחמים מאירים, מה זה הרחמים... לפתוח
לנו את המוח שלא נחיה כמו בהמות, שנתחיל להיות בני אדם, שנתחיל להיות
יהודים אמיתיים, שמרגישים איזה קשר לה', איזה חיות איזה ברען, אני יהודי אני
עבד לה', איזה שמחה, איזה זכות נפלה בחלקי, אני אוהב את השי"ת, כי הוא כל
החיים שלי, הוא הכל, וממנו הכל, והכל תלוי בו, ואז התפילה הלימוד המצוות,
הכל נעשה בחשק בחיות ובשמחה כמו שצריך להיות.

ונסיים בדברי רבינו האר"י בהקדמת שער המצוות שם כתב וזלה"ק:

אבל השרש שהכל נשען עליו הוא שבעשיית המצוה אל יחשוב שהיא עליו כמשא וממחר
להסירם מעליו אבל יחשוב בשכלו כאלו בעשותו אותה המצוה ירויח אלף אלפים דינרי זהב
ויהיה שמח בעשותו אותה המצוה בשמחה שאין לה קץ מלב ומנפש ובחשק
גדול כאלו ממש בפועל נותנים לו אלף אלפים דינרי זהב אם יעשה אותה מצוה. וז"ס
הפסוק תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב כו' וז"ס רב ברונא דחד יומא
סמך גאולה לתפלה ולא פסק חוכא מפומיה כל ההוא יומא. וזה יורה על היות אמונת בטחונו
בבורא יתברך בתכלית האחרון יותר משאם היה השכר מזומן לפניו בפועל וכפי גודל
שמחתו באמת ובטוב לבב הפנימי כך יזכה לקבל אור עליון ואם יתמיד בזה אין ספק שישרה
עליו רה"ק. וענין זה נוהג בקיום כל המצות כלם בין בעת שעוסק בתורה שיהיה בחשק
גדול נמרץ בהתלהבות עצום כאלו עומד לפני המלך ומשרת לפניו בחשק
גדול למצוא חן בעיניו לקבל ממנו מעלה יתירה וגדולה:

ספ"ק קדושת לוי

החודש הזה לכם ראש וכו'.

ובו יבואר הפסוק (שמות לא, יד) ושמרתם את השבת כי קודש היא לכם. הכלל, השם יתברך עושה רצון יראיו וכמו שישראל רוצים שהשם יתברך יתנהג בכל העולמות כן כביכול השם יתברך מתנהג עצמו עם כל העולמות בחסד וברחמים. וזהו הרמז ושמרתם את השבת כי קודש היא לכם, כביכול השם יתברך נקרא הוא לכם כמו שאתם רוצים כן כביכול מתנהג עצמו עם כל העולמות וזהו לכם, כרצונכם. וזהו הרמז החודש הזה לכם, כי בראש חודש ניסן מתחדש השפע על כל השנה ודבר החדש בנקל לעשות בו כרצונו. וזהו החודש, התחדשות השפע הוא לכם כרצונכם כן יתקדש בכל העולמות:

או יבואר, החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה.

כי אמרו רבותינו ז"ל (ביצה יז.) שצריך לאמר מקדש השבת וישראל וראש חודש, כי ראש חודש ישראל מקדשין ליה אבל שבת קביעא וקיימא. וידוע מאמר חכמינו ז"ל שכל הדברים השייכים להחודש תלויים בישראל, כי כפי הזמן שמקדשין ישראל החודש כן נגמרים כל הדברים השייכים להחודש כמו שאמרו רבותינו ז"ל (ראש השנה ח ע"ב) לענין ראש השנה שכל הכסאות למשפט כולם תלויים ועומדים וממתינים עד שיקדשו ישראל ראש השנה. וכן לענין חזרת בתולין שאם נמלכו בית דין ועשאו השנה מעוברת אזי בתולין חוזרין כמו שאמרו רבותינו ז"ל (ירושלמי נדרים ו, יג) נמצא שהכל תלויין בישראל כפי הזמן שמקדשין את החודש. וזהו החודש הזה לכם, היינו שמסרתיו לכם וכנ"ל, כי קדושת החודש תלויין בישראל. וזהו ראשון הוא לכם, ראשון הוא מרומז עליו יתברך שמו כי הוא ראשון לכם, היינו שהשם יתברך הוא שנקרא ראשון הוא לכם, כי בזה החודש מסור לישראל לקדש אותו בזמן שירצו בזה רואים שאפילו השם יתברך כביכול הוא לכם, כי בידכם להנהיג הנהגתו כפי רצונכם, כי הכל תלויים כפי הזמן שישראל מקדשין החודש כן הוא יתברך מנהיג הנהגתו ומשפטו כנ"ל. וזהו חדשי השנה, שכל התחדשות השנה הכל מתנהג על ידכם כפי הזמן שאתם מקדשין החודש כנ"ל:

עוד יבואר, החודש הזה לכם ראש חדשים,

הכלל כי לפעמים מנסה המלך מדינות שלו אם אוהבים אותו ועובדים אותו באמת ולפעמים המלך מנסה המדינות אם הם אוהבים את בניו. וכן הוא בתשרי השם יתברך דן את העולם אם הם אוהבים אותו ויראים ממנו, ובניסן השם יתברך דן את העולם אם הם אוהבים את בני ישראל. ולכך פרעה שעשה רעה לישראל לקה הקדוש ברוך הוא אותו בזה החודש. וזהו הרמז החודש הזה לכם, כלומר בשבילכם. ראשון הוא לכם לחדשי השנה, כלומר השפע הנשפע מאת השם יתברך בחודש ניסן והמשפט הוא בשביל ישראל ומי שעושה רעה לישראל הקדוש ברוך הוא נפרע ממנו ועושה ניסים לישראל:

ראשו על כרעיו ועל קרבו.

הכלל, כי האדם דוגמת מדות של מעלה. הרגלים, הם מורים על מדת אמונה ובאמונה הם שני בחינות. אחד, שצריך האדם להאמין באמונה שלימה שהבורא יתברך ברוך הוא קדמון לכל וכל העולמות הם מחודשים ונבראים ממנו. ועוד צריך האדם להאמין שאנחנו עמו ישראל הם קרובים אליו לפעול כל מה שירצה איש ישראל מאת הבורא ברוך הוא בתפילתו. וזהו מורה הרגלים אל אלו שני בחינות של אמונה. וברית קודש, הוא מורה על התקשרות שצריך האדם לקשר עצמו באמונה. והגוף, מורה על התפארת שצריך האדם לעשות הכל כדי שהבורא ברוך הוא יתפאר עצמו בו כמאמר הכתוב (ישעיה מט, ג) ישראל אשר בך אתפאר. והשני הידים, מורים על אהבה ויראה. יד ימין, על אהבה שצריך האדם לאהבה את ה'. ויד שמאל, על יראה לירא את ה'. והראש, מורה שאדם חוקר בגדולת הבורא ברוך הוא כמה רבבות מלאכים ורבבות חיות הקודש ורבבות אופני הקודש ורבבות שרפי הקודש עומדים לפניו באימה וביראה גדולה ואז הוא בטל במציאות ואחר כך מגיע לאדם שמחה:

והנה ישראל במצרים לא היה להם רק מדת אמונה כמאמר הכתוב (שמות ד, לא) ויאמן העם, וכבר בארנו, כי מדת אמונה מורה על הרגלים. וזהו הרמז בפסוק פרשת בשלח (שמות יד, ז) שש מאות אלף רגלי העם, כלומר שהיה להם רק מדת אמונה המורה על הרגלים ושאר המדות עתידין היו ישראל לקבלם בשעת מתן תורה אבל עדיין היה סתום בהם. וזהו הרמז בפסוק בקרבן פסח ראשו על כרעיו ועל קרבו, כלומר טמיר וגנוז אלו המדות על כרעיו על אמונה.

עוד יבואר ואמרתם זבח פסח הוא לה',

היינו כשתרצו להביא קרבן עתה בגלות המר שאין לנו קרבנות. אזי ואמרתם זבח פסח הוא לה', היינו שתדברו בתורה ובתפלה בדעת צלולה שיהיה רק לה' לבדו:

ספ"ק עבודת ישראל

אמר ה' אל משה וגו' החדש הזה לכם (שמות יב, ב).

יש לומר דהנה ידוע עיקר תכלית בריאת העולם היה בשביל בני ישראל שיעשו רצון הבורא ב"ה ומקבל מהם נחת רוח. לא כמו הפילוסופים שאמרו שאין זה כבוד הבורא שהוא אין סוף ויקבל תענוג מגושי עפר ולכך צריך לעבוד לכוכבים ומזלות. ובאמת בני ישראל עם קרובו מאמינים שהם מעלים ריח ניחוח לפני הבורא ב"ה על ידי עבודתם. וזהו החדש הזה לכם, שעיקר התחדשות המלוכה לא היה רק לכם, בשבילכם, כדי שתעשו רצון הבורא ויקבל מכם נחת רוח, וכמאמר בני בכורי ישראל (שמות ד, כב), רצ"ל שראשית המחשבה לא היה רק בשביל בני ישראל, שהמחשבה נקראת בכור שקודם שיעשה המעשה יחשוב במחשבתו:

ראשון הוא לכם לחדשי השנה (שמות יב, ב).

יש לומר בצירוף הפסוק (שמות יט, ו) ואתם תהיו לי ממלכת כהנים, דהנה בניסן הקב"ה מחליף הממונים והשרים עליונים להראותם שכולם ברשותו ית"ש, ויש קדושי עליון שיכולין לברוא ממונים למעלה ופרקליטין טובים על ידם, כמאמר (מו"ק טז ע"ב) מי מושל בי צדיק, וזהו ואתם תהיו לי ממלכת כהנים, שאתם תמליכו השרים עליונים. וזהו ראשון הוא לכם לחדשי השנה, ראשון הוא הקב"ה כמו שאמר הכתוב (ישעיה מד, ו) אני ראשון ואני אחרון, הוא לכם, שאתם תוכלו להנהיג את כל העולמות, לחדשי השנה, להתחדשות של כל השנה. הם יכולים להפוך לכל הטובות וישועות אמן:

ספ"ק מאור ושמע

או יאמר החודש הזה לכם ובפירוש רש"י נתקשה משה וכו'.

ונראה לפרש על פי מה שכתבתי למעלה בשם ספר ברית מנוחה שהשם אהו"ה הוא קודם לשם אהי"ה. והנה השם אהי"ה הוא ראש לשם הוי"ה כמבואר בפרשת שמות (ג, יד) שאמר הקב"ה תחילה שם אהי"ה אשר אהיה ואחר כך שם הוי"ה. וזה ידוע שכל התורה כולה היא שמותיו של הקב"ה (זוהר ח"ב פז.), וכל העולמות נבראו בהתורה, דהיינו על ידי צירופי אותיות התורה שנצטרפו כל האותיות לשמות הקדושים. על כן כשצריכים לעורר רחמים ולהמתיק הגבורות בשורשן צריך לעשות פדיון. וסדר הפדיון שקודם צריך לספור כמספר השם אהו"ה שהוא בגימטריא טוב והוא הטוב הגנוז כנודע, ומהטוב הגנוז ממשיכים לשם אהי"ה, ומשם אהי"ה לשם הוי"ה, ומשם לאדנ"י למתק הגבורות בשם אדנ"י כידוע. ושם אהו"ה במילוי יודי"ן גימטריא אצבע כנ"ל וסודו ידוע למבינים:

וזהו פירוש הפסוק, החודש הזה, היינו התחדשות של שם אהו"ה שגימטריא הוזה, לכם ראש חודשים, היינו שזה השם הוא ראש להתחדשות העולמות. ראשון הוא לכם לחדשי השנה, היינו כשצריכים לחדש איזה התחדשות למתק הגבורות

ולעורר רחמים לחדש בעולם חסדים ונפלאות חדשים, זה השם הוא ראשון למתוק כנ"ל. ועל ידי שם זה עם שאר השמות הקדושים יכולים להאיר אורות חדשים ולמלאות פגימת וחסרון הלבנה. וזהו פירוש רש"י נתקשה משה וכו', היינו כנ"ל שלא ידע מאיזה יחוד יכול להמשיך לתוכה אורות העליונים ולמלאות פגימתה, עד שהראה לו הקב"ה באצבע כנ"ל דהיינו על ידי שם אהו"ה שעולה במילוי יודי"ן כמנין אצבע:

או יאמר כי יש לדקדק על מאמר חז"ל (שמות רבה טו, כח) שהראהו הקב"ה באצבע ואמר לו כזה ראה וקדש, משמע שהראהו בשעת מולדה, וזה דבר שאי אפשר כי אז כל כך בקטנות עד שנעלמה מעין כל חי. כמאמר חז"ל (ראש השנה כ ע"ב) עשרים וארבעה שעי מיכסי סיהרא. ונקדים הפסוק (בראשית א, טז) ויעש אלהים את שני המאורות וגו' ואיתא בגמרא (חולין ס ע"ב) שאמרה הלבנה אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד אמר לה הקב"ה לכי ומעטי עצמך. ולפיכך הרבה צבאיה ולא נתפייסה עד שאמר לה הקב"ה צדיקים יקראו על שמך, עד כאן. והנה עיקר העבדות להשלימות של צדיקים הוא בענוה כי עקב ענוה יראת ה' (משלי כב, ד). וזהו צדיקים יקראו על שמך, רצה לומר כמו שהלבנה מיעטה עצמה, כן הצדיקים ממעטין עצמם שלבם נשבר ונדכה ונבזים בעיניהם. והנה כבר אמרנו לעיל שמשה ואהרן היו ענוים מכל באי עולם כאומרם ונחנו מה (שמות טז, ז), ונדמו ללבנה שמיעטה עצמה, לפיכך זכו שניהם לדיבור של קידוש החודש. וזהו פירוש הפסוק החודש הזה לכם, פירוש התחדשות זה של ענוה לכם הוא, שאתם חידשתם דבר זה:

וזהו שאמרו נתקשה משה על מולד הלבנה פירושו כשראה משה שהלבנה קטנה כל כך במולדה עד שאי אפשר לראותה. נתקשה ואמר בלבו שעדיין אינו במדרגה זו בתכלית העניויות כמו הלבנה במולדה שהיא מתכסה מעין כל מחמת קטנותה, וכמו כן צריך האדם גם כן להיות אפס ואין. והראהו הקב"ה באצבע כמאמרנו לעיל שאצבע עולה כמנין אהו"ה במילוי יודי"ן, ושם זה רומז על ענוה כפירושו שמעתה רוצה להיות ועדיין אינו בכלל עובדי ה'. ואמר למשה כזה ראה וקדש כלומר באם תהיה בתכלית העניויות כמו מולד הלבנה אז ראה וקדש, רצה לומר שתוכל לעבוד ה' יתברך בלב שלם. ואז יהיה לעתיד לבוא אור הלבנה כאור החמה. וזהו ראשון הוא לכם לחודשי השנה, פירוש שלכל התחדשות שצריך הצדיק לחדש בעבדות ה', התחדשות של ענוה יהיה עיקר וראשון. ה' יזכנו להיות מהעובדים אותו באמת אמן:

ספה"ק זרע קודש

ובמדרש (שמו"ר טו, כב) החודש הזה לכם כו', והנה אמרו רז"ל (תנחומא הישן בראשית יא) לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם וכו' משום כח מעשיו הגיד לעמו כו', והענין שהאדם עולם קטן, וצריך בכל פעם לחשוב עם עצמו ולמשמש במעשיו, ויהיה בבחינת ביטול בעיני עצמו, שיראה שאינו עובד כלל עבודתו ית"ש כאשר

ראוי לאלהי גדול אין סוף יתברך ויתעלה שאין שיעור לגדולתו, ויהיה שפל רוח עד מאוד, ותיכף יתחיל ויאמר, עתה אתחיל מחדש לעובדו ית"ש כדת וכראוי ובכל כחי אעבוד אותו ית"ש, ויחדש עצמו כבריה חדשה לעבודתו ית"ש בהתחדשות, והנה ההתחדשות הוא ממקור הבריאה שהוא אות ה', אתא קלילא דלית בה מששותא (אקדמות), רק הוא אויר בלבד, כי כשמוציא האדם אויר מפיו, הוא דוגמת מי שמוציא אות ה', כי קיום כל הבריאה של העולם הוא באויר, והכל בחינת אות ה', כמו שדרשו חז"ל (מנחות כט ע"ב) בהבראם, בה' בראם, ולכן מצינו שהכל ה' ענינים, ה' חושים במחשבה, ה' מוצאות הפה בדיבור, וה' מדות, חסד גבורה תפארת נצח הוד, וכן כח ההולדה גם כן בה' על דרך (בראשית מז, כג) הא לכם זרע כידוע, שלכן רחל היתה עקרה, שלא היה לה ה' בשמה, כי הבריאה וההולדה הכל מאות ה', כי העולם נברא בה' חומשי תורה, שהתורה אומרת אני הייתי כלי אומנתו של הקב"ה (ב"ר א, א), ולכן הכל בכח הה'. ולכן כשאדם רואה בעצמו שאינו יוצא ידי חובתו בעבודתו ית"ש, ורוצה לחדש את עצמו, צריך גם כן לחדש את עצמו בכח הה', להתמיד מאד בה' חומשי תורה, ותורה שבעל פה, על דרך שאמרו חז"ל (ויק"ר כה, א) אם רגיל ללמוד דף א' ילמוד שני דפים, ואחר כך לבקש מאוד מהשי"ת (תהלים נא, יב) לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי, שהוא התחדשות רוח, כנ"ל שהה' הוא אויר ורוח, ולזה תקנו לנו קדמונינו אנשי כנסת הגדולה בברכת התשובה, השיבנו אבינו לתורתך, זהו התחלת התשובה, ואחר כך וקרבינו מלכנו לעבודתך, עבודה זהו תפלה וקיום המצוות כדרך עול אדון על עבדו, ואחר כך יוכל לבוא לתשובה שלימה, כמ"ש אחר כך והחזירנו בתשובה שלימה לפניך, ומי שרוצה להפוך הסדר הנ"ל אי אפשר שיבוא לתשובה שלימה ושיתחדש בקרבו רוח נכון, ורוח הוא רצון כמו שנאמר (במדבר כז, טז) יפקוד ה' אלהי הרוחות כו' [ודרשו חז"ל] (במד"ר כא, טו) איש שיכול להלוך נגד רוחו של כל אחד ואחד, נמצא שרוח הוא רצון, ומרצון טוב יתחדשו ה' חושים וה' מוצאות הפה, והכל מהה', מקור ההתחדשות. וזהו שנאמר החודש הזה לכם, שהיה יכול לכתוב חודש הזה לכם, רק בא לרמוז כנ"ל שיחדשו בני ישראל עבודתם, להמשיך ההתחדשות מה' כנ"ל, והנה על ידי שנעשה כנ"ל ונחדש עבודתנו לו ית"ש בכל עת, מבחינת ה', שמשם בא ההתחדשות וההולדה, נמשיך כח הולדה להשכינה הקדושה, שח"ו כשאין אנו מטיבין מעשינו כתיב (ישעיה לז, ג) באו בנים עד משבר וכח אין ללידה, אבל כשנעשה כנ"ל יהיה הולדה לשכינה הקדושה, ויהיה (שם נד, א) רבים בני שוממה כו', ויהיה (שם ט, ה) ילד יולד לנו בן ניתן לנו, והשכינה הקדושה שנקראת רחל, יקויים בה (ירמיה לא, טז) ויש תקוה לאחרייתך כו' ושבנו בנים לגבולם, וזהו שרמזו ליכם ר'אש ח'דשים ר"ת רח"ל, היא השכינה הקדושה, שיבוא הארה מאין סוף ב"ה להשכינה על ידי התחדשות עבודתנו, וזהו שאמרו במדרש שבא דוד ופירש, בריאת האור אימתי היה, כי כשיצמח קרן דוד יתגלה האור החדש וחמה ולבנה יחודש אורם ונשורר שיר חדש ויחודש שמים וארץ חדשים על ידי האור החדש: